

WELKE HAND BEN IK?

keukenhanden

Het is juni en de school wil het schooljaar beëindigen met een groot feest voor ouders en kinderen. In de klas van Omar en Lieselot denken ze na over wat er nog allemaal moet gebeuren.

Lieselot stelt voor om iets lekkers te maken voor de ouders. 'Ja', roept Omar. 'Ik kan lekkere hapjes maken.' 'En ik wil koekjes bakken!', zegt Lieselot. Lieselot is enthousiast en gaat die avond al recepten opzoeken.

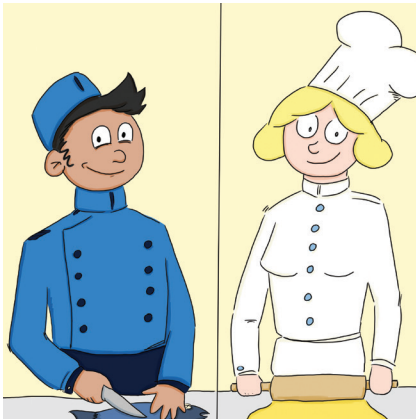
Het is zo ver. Het feest gaat beginnen. Lieselot heeft mandjes vol met gebakjes en koekjes bij.

Omar rent naar de keuken met zijn boodschappen en vraagt aan Lieselot om mee te helpen. Samen maken ze de lekkerste hapjes.

Onderweg naar huis in de auto zegt Lieselot tegen haar ouders: 'Ik weet wat ik later wil worden, een bakker.'

Zo gezegd, zo gedaan; Lieselot maakte haar studies af en bakt nu gebakjes en koekjes voor feestjes. Omar werkt als hulpkok in het visrestaurant van zijn broer.

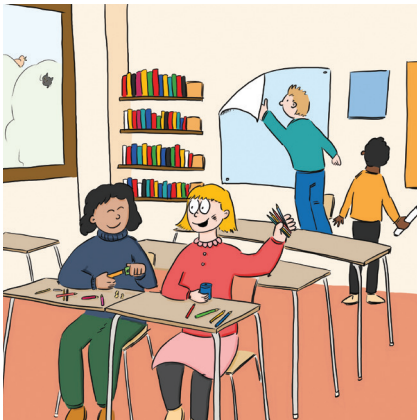
propere handen

Het is bijna kerstvakantie ... Alle kinderen kijken ernaar uit! Maar eerst is het tijd voor de grote kuis van de klas. De meeste leerlingen hebben daar geen zin in.

Sergei en Saartje vinden het helemaal niet erg. Sergei neemt de leiding en verdeelt een aantal taken onder zijn klasgenoten.

Kim en Fatima maken de verfborstels proper. Bart en Theo halen het knutselmateriaal van de muren. Faroek en Tim slijpen de potloden.

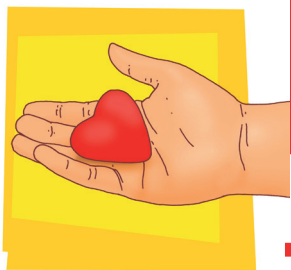

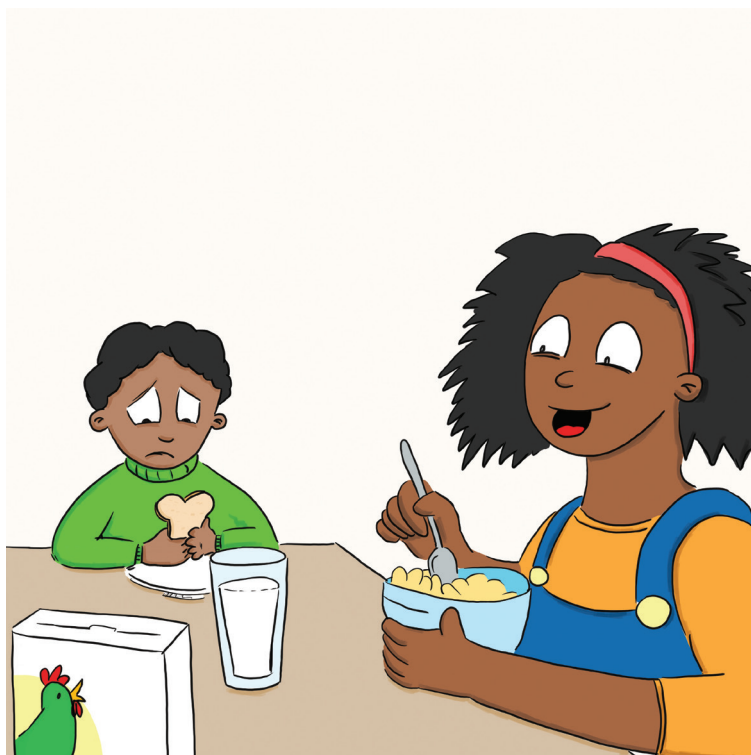
Saartje en Sergei krijgen een speciale opdracht. Omdat Saartje ordelijk is en heel graag sorteert, mag zij samen met de leerkracht de kasten met al het materiaal sorteren. Sergei sorteert en legt alle kleren uit de verkleedkast mooi.

Saartje en Sergei waren fier, omdat ze samen met de leerkracht mochten opruimen. Ze vinden het super dat alles netjes op zijn plaats ligt.

zorgzame handen

Het is 1 september en Miriam is blij om naar school te gaan. Haar broertje is niet zo enthousiast. Het is vandaag zijn eerste schooldag. Miriam vertelt hem tijdens het ontbijt hoe leuk het is om naar school te gaan.

Op school wandelt Miriam samen met haar mama en haar broertje naar zijn klas. 'Kijk! Daar is jouw klasje. Wat heb jij

een mooie klas, met veel speelgoed,' zegt Miriam enthousiast.

Miriam geeft haar broer een dikke zoen en knuffel en fluistert in zijn oor; 'Je moet niet bang zijn, ik kom je straks samen met mama halen.'

Miriam rent naar haar speelplaats. Daar komt ze Glenn tegen.

Hij vertelt haar dat hij zaterdag zijn oom mocht helpen in zijn kapperszaak. 'Miriam, je moet eens zien wat kappers allemaal kunnen doen met je haar. Dat was zo cool.' De bel gaat en de kinderen gaan in de rij staan. Vandaag gaan ze zwemmen.

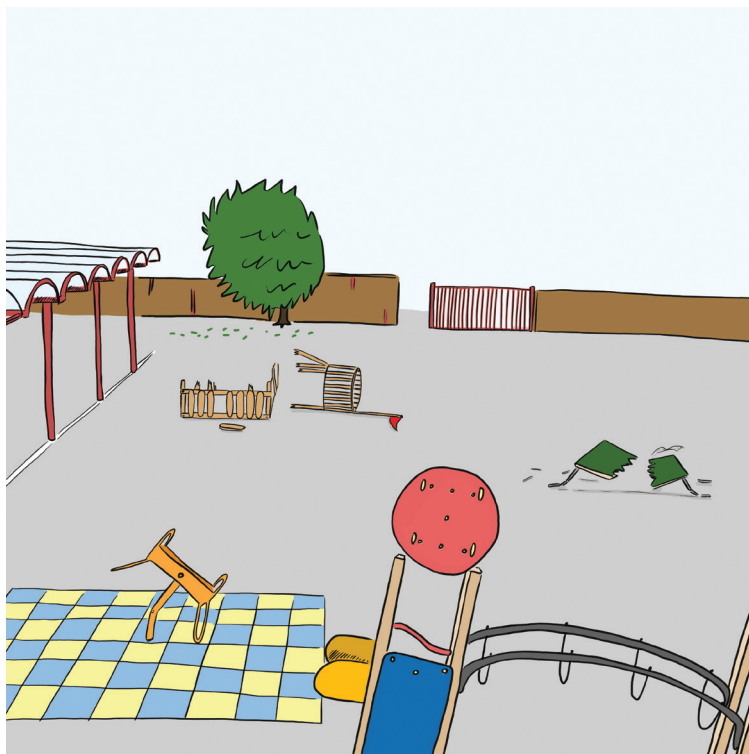
Na het zwemmen is Glenn als eerste aangekleed, maar toch als laatste buiten. Hij deelt zijn gel met Samir en geeft nog wat tips over “een coole kop”.

Zelf blijft hij maar voor de spiegel staan om zijn haar goed te leggen. Glenn staat 6 jaar later in een kapperszaak. Myriam volgt een extra opleiding om verzorgster te kunnen worden in een crèche.

handel handen

Toen de kinderen en de leerkrachten na de vakantie op school kwamen, geloofden ze hun ogen niet. De storm had de speelplaats helemaal vernield. De goaltjes waren weggewaaid en stuk, de pingpongtafel was in twee gebroken, het speelhuisje van de kleuters was vernield ... en ... de centen van de school zijn op.

Op een vergadering van de leerlingenraad besluiten de directeur en de leerlingen om wafeltjes te verkopen. Iedereen is enthousiast!

Fien belt aan bij de mensen in de straat en legt uit wat er gebeurd is en hoe lekker de wafels wel zijn! Op de info – avond van de school spreekt zij ouders vriendelijk aan en overtuigt hen om wafels te kopen. Zij alleen al verkoopt wel 24 dozen.

Tien dagen later staat de gang van de school vol met dozen wafels. Je kan er zelfs niet over kijken. Waar moeten die allemaal heen? Gelukkig heeft Karim een lijst bijgehouden van de bestellingen. Geduldig en nauwkeurig sorteert hij de dozen. Twee voor

mevrouw Toertjes, drie voor meneer Patez en één voor mevrouw Macaroni. Zo komt elke bestelling terecht!

Zes jaar later werkt Fien als verkoopster in een winkel. En Karim werkt in een magazijn. Hij zorgt ervoor dat elke klant de juiste bestelling krijgt. En die nieuwe speelplaats? ... Die staat er nog altijd!

groene handen

Het is april en dus is het lente! Binnen in de klas zitten Kwinten en Karima naar buiten te kijken. De juf legt aan het bord een oefening uit over maten en gewichten.

‘Waarom moeten wij zoveel binnen zitten?’ denkt Kwinten. Waarom bouwen ze klassen op de grond en niet in de bomen?

Ook Karima is niet met haar hoofd bij de les. Op een groot blad heeft zij vakjes getekend. In elk vakje staan woorden.

Kwinten ziet woorden als “radijs”, “wortel”, “spinazie” en “zonnebloem” staan.

‘Pssst, wat is dat?’ fluistert Kwinten. ‘Dat ga ik straks zaaien in de tuin die ik van opa heb gekregen.’ zegt Karima.

Als de school eindelijk uit is, spreken Kwinten en Karima af om samen in de tuin te werken. Het is een mooie tuin niet ver van school. Daar zien ze dat de grond helemaal omgewoeld is en alle plantjes opgegeten zijn. Kijk daar, de geit van de burens in de tuin. Karima loopt achter de geit aan. ‘Stop!’ zegt Kwinten. Je moet zo’n dier rustig vangen met een lekker blaadje voor zijn neus, dan loopt ze zo met je mee. Kwinten weet veel van dieren.

Als de geit is gevangen, gaan ze samen aan het werk. De grond gelijk maken, paadjes maken, zaaien, gieten ... wat is het leuk om buiten in de natuur te zijn.

Later werkt Kwinten als hulp op een boerderij. En Karima heeft wel een heel grote tuin. Ze werkt voor de stad om het park te onderhouden. Zo kan iedereen daar mooi wandelen en luisteren naar de vogeltjes na een lange dag op school of op het werk.

ruwe handen

Leonardo en Maya fietsen naar het bouwspiegelplein. Daar bouwen ze elke woensdagnamiddag kampen en timmeren ze erop los.

Ai, Maya heeft een lekke band! Daar staat ze dan. En dan be-

gint het ook nog eens hard te regenen. Aan de overkant van de straat zien ze een autogarage. Zouden ze naar binnen durven? Kom, laten we daar binnen gaan, zegt Leonardo, misschien kunnen zij ons wel helpen. 'Denk je?' zegt Maya.

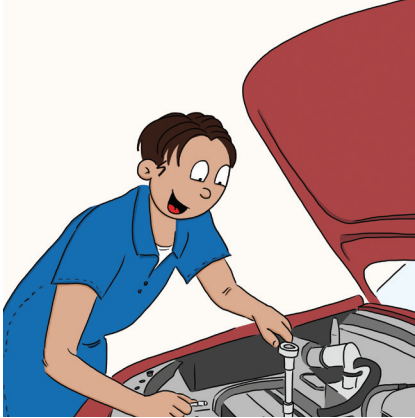

De mevrouw aan de balie kijkt verbaasd naar de twee natte kinderen en krijgt wel wat medelijden. Ze roept haar baas erbij. Misschien kan die wel iets doen? Een man met een grote snor en handen die

zwart zien van de olie komt aangelopen. Hij ziet onmiddellijk de fiets van Maya. 'Zozo' zegt hij. Ik heb geen tijd om jullie verder te helpen, maar jullie mogen gerust jullie ouders bellen om jullie op te halen.

'Mogen wij onze fiets zelf maken?' vraagt Leonardo. Misschien heb jij wel het materiaal daarvoor? De man aarzelt, maar geeft Maya en Leonardo het nodige materiaal. Ze beginnen aan de klus.

Het wiel eruit, het gaatje zoeken, plakken, het wiel er in ... makkelijk is het niet altijd, maar ze vinden het superfijn om te doen. En het lukt.

'Knap werk!' zegt de baas. Terwijl ze afscheid nemen, kijkt Leonardo bewonderend naar al die auto's. Daar wil hij later ook wel aan werken.

Zes jaar later werkt Leonardo in die garage. En Maya, die gaat elke dag met haar fiets naar de schrijnwerkerij waar ze werkt.

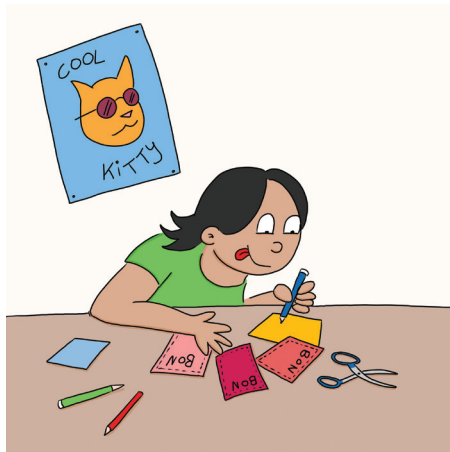
creatieve handen

Het is moederdag. Tibo en Ezra kijken er naar uit om iets leuks te maken voor hun moeder. Ze rennen snel naar het knutselhoekje.

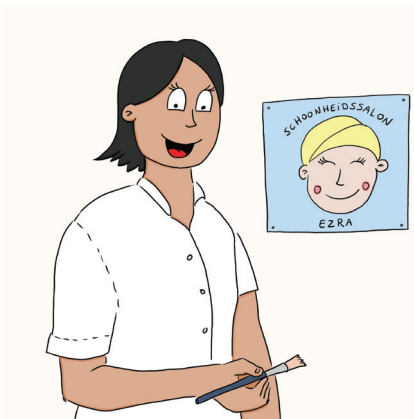
Tibo maakt een fotokader met macaroni. Hij schildert dit in de lievelingskleur van zijn moeder. Nadien maakt hij een mooie T-shirt.

Ezra wil haar moeder verwennen. Ze maakt 3 bonnetjes.

Op 1 bon staat er dat Ezra haar haar gaat doen. Op het 2de bonnetje staat er dat ze haar nagels gaat lakken en op het laatste bonnetje staat er dat ze samen gaan shoppen met haar papa erbij. Ze versiert de bonnetjes en spuit er parfum op.

Een paar jaar later werkt Ezra in een schoonheidssalon.
Tibo is zeefdrukker. Hij maakt T- shirts.

